

Chemarea

Tinerimei Române

ABONAMENT ANUAL:

Pe un an.....Lei 200—
Pe un jumătate an.....Lei 100—
Autorități și instituții.....Lei 500—
In streinătate dublu.

ANUNȚURI DUPĂ TARIF SE PRIMESC
LA ADMINISTRAȚIA ZIARULUI
CLUJ, STRADA REGINA MARIA No. 36

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Cluj, Strada Regina Maria Nr. 36. — Telefon: 7-09

Regimuri.

George Valois asvârle undeva, în prefațarea unei opere de dialectică și de erenlare a societății de mâine, o proaspătă judecată asupra regimurilor politico-sociale, pe care socotind-o pentru situația din România, mai actuală ca oriunde, o reproducem întocmai.

„Intr'adevăr nimeni nu va contesta — zice George Valois — că privit științificește omul este o ființă pentru care bunul vital, cel mai esențial este capacitatea de rezistență față de factorii naturii cari se opun vieții umane și paralel cu aceasta cea mai mare aptitudine la utilizarea factorilor naturali favorabili speței (nu clasei). Urmează de aci că regimurile politice, economice și sociale sunt rele dacă diminuează protecția vieții umane. Bune când o măresc. Mai bune sau foarte bune când ele promovează protecția vieții omului, dela un grad inferior la un grad superior“.

Astăzi când criteriile de înțelegere și de apreciere a unui regim politic, sunt atât de bizar depreciate îndrumarea ideologică pe care ne-o dă George Valois constituie mai mult decât o piatră de hotar la o răscruce.

Nu prin perspectiva unor efemere și mărunte interese, cari a doua zi se desvâgănesc de orice importanță, se lasă despicată valoarea, ca folos social, a unui sistem de guvernământ ci prin prisma unor norme covârșitor morale și umane.

Dar cine este acest George Valois? Are el vre-o autoritate în această materie, care să ne îndrituie a-l utiliza drept punct de orientare într-o problemă, care este problema omului însuși în lupta crudă pentru existență?

Ne socotim obligați cu un răspuns. George Valois a fost multă vreme leaderul direcției economice dela „Action Francaises“, despre care un mare și sinistru bărbat de stat a cutezat să spună următoarele: „George Valois e cel mai interesant economist din întreaga Europă, chiar singurul“.

Să mai încreștăm aici, că cel care a făcut aceste aprecieri, a fost unul dintre cei mai redevabili dușmani ai lui George Valois?

Nu mai e nevoie. Citatul pe care l'am reproduș la începutul acestor rânduri, se impune fără a insista ce înseamnă în gândirea economiei politice George Valois. Biruința ideilor mari e deplină de altfel când ele nu mai au paternitate, și intră ca niște mângăritare culese nu se știe din care mare, în patrimoniul colectiv al culturii umane.

Ce criteriu de orientare stabilește, așadar George Valois? Protecția vieții umane.

Un regim politico-social e cu atât mai bun cu cât e aureolat de mai multă libertate și cu cât promovează protecția vieții omenești la o treaptă superioară celei anterioare!

Aceste ample considerații, de inte-

grală esență democratică, ne impun o fugară transplantare în viața noastră politică din ultima decadă, pentru a ne forma o mai justă apreciere asupra regimurilor politice.

Ritmul vieții noastre de stat a pulsant după unire — ca și înainte dealtfel — sub egida partidului liberal.

Nutrit din seva unor principii programatice, cari uneori puteau corespunde României Mici de ieri, partidul liberal a ieșit după războiul mondial complex înfrânt față de noile circumstanțe sociale, economice și politice.

Partidul de clasă, partidul liberal nu s'a identificat decât forțat cu noul ritm al vremurilor care bate sub porunca mulțimii.

Să nu ni se arunce nouă în ochi praful reformei agrare și al votului obștesc cu care partidul liberal se elogiază singur, nu arareori.

Vom dovedi mai la vale că aceste cuceriri sunt bi uinți ale istoriei și ale democrației în marș, cari departe de a fi fost promovate de partidul liberal, au fost dimpotrivă sabotate, exploatare și compromise.

E cert că reforma agrară a trebuit înfăptuită. Au comandat-o imperative cari au trecut peste capul brațiilor. Modul de înfăptuire al reformei agrare demonstrează însă până la evidentă că liberalii au utilizat toate mijloacele spre a compromite mica proprietate țărănească. Mari latifundiați ei n'au acceptat exproprierea decât când n'a mai fost încotro iar atunci și-au concentrat tot egoismul de clasă spre a dovedi prin felul cum au înfăptuit reforma agrară că țărâna română este incapabilă de o producție rațională. Dărind țărânului pământul gl'ei n'au venit în ajutorul lui cu o unealtă de muncă sau cu un credit agricol care să-i permită să și-o procure mai ușor. Dimpotrivă. Fiind și săpânul bancocrației partidul liberal a ridicat d' bânzile de multe ori peste 30%, astfel încât asistăm azi la o înfiorătoare stare a țărănimii, care g' me sub datorii.

Felul cum a fost acordat votul obștesc și mai ales cum a fost valorificat și respectat de către partidul liberal, dovedește încă odată că acest partid este strein de orice concepție democratică și astfel se situează singur sub pulsația vremii.

Este suficient să amintim aici că sub guvernările liberale și anexele lor, nu s'a săvârșit nici o experiență electorală care să nu fi fost anticipată cu frângeri de coaste și finalizată prin violări de urne. Noi credem că e rău că s'a uitat așa de frivol numele lui Moise Dodu și Anichim Timeja, cari au plămădit cu sângele lor o libertate cetățenească mai demnă cu prestigiul unui stat constituțional latin.

Sunt atâtea amintiri dureroase cari se cer smuise din negura trecutului. Cercetătorul social de mâine nu va

putea să nu se opriască îndelung asupra lor, ca asupra unor orori cari definesc o epocă — azi închisă. O epocă de robire economică și civică, care nu a putut în nici un chip promova protecția vieții umane ci dimpotrivă. În lumina sau dacă vrei în umbra sistemului de guvernământ de ieri, încercați să aruncați o nouă judecată asupra regimului actual. Mai există azi stare de asediu, cenzură, vânătaie electorale, dispreț față de integritatea corporală a adversarului politic?

Mai există șicane politice cari să prejudicieze libertatea individuală?

Vă dau un singur exemp.u. Procesul meu cu mareșalul Averescu. Procesul „Chemării“. Ni s'a aruncat de către foarte mulți prieteni, invinuirea că am permis accesul în sala de dezbateri a unui număr prea mare de averescani, cari prin atitudinea lor ireverențioasă, păreau câte odată că ei și nu partidul național-țărănesc e la guvern. Ce s'ar fi întâmplat dacă de fapt partidul național-țărănesc s'ar găsi în opoziție iar averescani la guvern? Ar fi intrat în sală un singur național-țărănist?

Prieteni mei au dreptate. Noi însă suntem fericiți, că lucrurile s'au întâmplat și se întâmplă așa. Pentru că tocmai aici se deosebește regimul de azi de cel de ieri. Libertatea și protecția vieții umane a făcut un salt enorm, pe care-l recunosc chiar oamenii în afară de preocupările politice. S'a rupt în țândări o tradiție guștătarească cu ciuliri de urechi pe la uși și spionări pe la ferestre.

Sunt acestea bunuri și biruinți spirituale, cari trebuie să prețuim, credem, mai mult decât cele în legătură cu buita, dacă vrem să nu trecem în istorie alături cu S. iji și Agatârșii — cari încă au locuit cam pe aceste meleaguri ale Pontului Euxin, aidoma unor fiare necuvântătoare, cum zice cronicarul. Ar fi multe de spus, cari nu se pot epuiza în câteva rânduri garmond. Credem însă că cele de mai sus deschid perspective destul de impresionante spre a putea trage un hotar între regimuri. **Bazil Gruia**

„Balul Chemării“.

Cel mai reușit bal al sezonului și senzația Clujului are loc azi în Saloanele hotelului Naw-York. Ca și alte dăți două muzici excelente vor distra și antrena pentru dans oaspeții numeroși sosiți din toate colțurile Ardealului.

La ora când scoatem ziarul de sub tipar o seamă din cei mai proeminenți oameni politici din țară se găsesc la balul Chemării.

În numărul viitor amănunte complete.

Democrație și biurocrație.

Noțiuni arhibanale. Discuția lor n'are prezenta niciun interes, dacă ne-am așeza comod pe planul aprecierilor cunoscute de toată lumea și dacă am considera aceste două realități într'un permanent și ireductibil conflict. Noi însă ne-am obișnuit de mult să apreciem la justa lor valoare revoltele mari și mici, platonice sau turnate în manifestări concrete, pentruca să ne putem permite luxul de a trage anumite concluzii din realitatea înconjurătoare. Ținem să precizăm dela început, că nu ne facem iluzii, dar totdeodată afirmăm cu nu ne vom mulțumi a rămâne la formula răstignirii spiritului, mai ales astăzi când viața se sbate în căutarea unor forme noi, când societatea șfășie cu o deosebită plăcere hainele învechite ale zilelor de ieri și când individul, acest încurcă-lume, știe tot, sau mănâncă tot, a început să se mulțumească a da expresie sufletului (!?) său cu ajutorul formelor inferioare de limbă: chicotește, mârâie, murmură, dă din coadă și sare în două picioare lăsând pe celelalte două să-i atârne de-alungul corpului.

Revolta noastră are o mulțime de avantagii: e tinerească, proaspătă, sinceră și de lungă durată. Problemele pe care le discutăm în coloanele foii noastre tineresti, se adâncesc în conștiința noastră, se plămădesc în gânduri trainice și îndrăznețe, oștelind resorurile morale ale ființei noastre, până în ziua când se vor desprinde ca niște fructe coapte și părguite pentru gurile flămânde.

Aceste constatări fugare, ne înviorează mintea și ne îndeamnă să aruncăm ancora spiritului dincolo de contingentele trecătoare, cu un cuvânt ne îndeamnă să ne războim cu folos, cel puțin pentru viitor, cu vitregia împrejurărilor și să ne folosim când va fi nevoie de mătuoi, pentru a curăți cărarea de murdăria prejudecăților asfixiante și-a năravurilor urâte. Sincer vorbind, avem o scârbă înăscută pentru biurocrație. Nu numai că nu creiază nimic, dar cea mai nobilă idee democratică, rămâne neputincioasă în fața rezistenței biurocrașmului. Biurocrațul zilelor noastre este cea mai strearpă ființă pe care o nutrește pământul. Veșnic obosit și înăcrit, făcând în mod regulat pe prostul, își cultivă haosul minții și al sufletului cu o diabolă perseverență. El are convingerea fermă că, cu cât este mai confuz, mai neprictept mai greoiu și mai tâmpit în fața problemelor ce-i se pun, cu atât misiunea sa va părea a fi mai importantă și rostul său mai bine definit. Nu știm cum se poate explica procesul sufletesc al cetățeanului năcăjit, silit de împrejurări să ia contact cu autoritatea publică concretizată în biurocraț, (de altfel noi nu facem aici psihologie) dar un lucru știm că prima deziluzie oferită de exponentul voinței sale îi proiectează înaintea ochilor imaginea unui ciomag masiv, cu care să

(Continuare pe pag. II-a.)

Democrație biurocrație.

(Continuare din pag. 1-a)

răsplătească din belșug pe depozitarul forței, ordinii sau mai precis pe conducătorul destinilor sale — Statul, comuna, județul, să iau la întrecere în creșterea formelor biurocratice și în complicarea mecanismului lor funcțional.

Am avut nenorocirea zilele acestea de a lua contact cu întreaga administrație a municipiului Cluj. Cu întreaga administrație, pentru aranjarea unei chestiuni, pe care ar soluționa-o în mod onorabil și-n două minute oricare membru dela serviciul barometric. Ce însemnează întreaga administrație a municipiului Cluj? O armată întreagă de bugetivori, cu care ai putea administra comod întreg Ardealul! Primar, 4 ajutoari de primar, prim notar, notar secund, secretar general, diferiți secretari, consilieri (vai ce număr fantastic și cât de inutili sunt!) delegație. Pe urmă serviciile: serviciul administrativ, serviciul statistic, serviciul contabilității, serviciul apeductului, serviciul economico-financiar, serviciul muștelor și parcurilor, al vântului sau dracu mai știe care serviciu!

În definitiv faptul că vom fi făcut vre-o mică eroare omițând sau punând în plus servicii inexistente, nu constituie pentru noi o prea mare vină, pentru că în decurs de trei săptămâni cât am avut de lucru cu primăria municipiului Cluj, n'am avut vreme să studiem și să ne dăm seama de întreg mecanismul biurocrațic al acestei corporații de drept public. Ne-ar trebui 9 ani în șir și după o muncă asiduă să ne dăm seama de acest labirint. Și și pună pofta în cui guvernământ democrat, care ar îndrăzni să controleze hărbura aceasta. În orice caz s'ar putea crea o catedră la facultatea de drept din Cluj, pentru răspândirea și adâncirea cunoștințelor în chestia organizării și funcționării acestei mărețe înfăptuiri a istoriei. Mai este nevoie să arătăm cu cifre numărul slujbașilor acestei instituții? Destul atât: la 10 familii un slujbaș! Mai este nevoie să descriem odată unei biete petiții până ajunge a fi rezolvată? Dintr-o filă, printr'un ciudat proces de proliferare, se naște un dosar care poate îndoi spinarea celui vartos măgar, din de referate, rapoarte, procese-verbale, ordonanțe, rezoluții, hotărâri ale diferitelor comitete și conuții etc.

Iar când dosarul s'a rotunjit complet și-a acumulat un număr de hârțoage necesare conform legilor și regulamentelor existente sau închipuite, se împotmolește. Atunci este nevoie de o comisiune specială de studii, instituită ad-hoc, care la rândul ei se împarte în 5 sub-comisiuni, cu secretari de ședință și permanenți, copişti, dactilografe etc. Pentru ea să încasezi o sumă de 1500 lei, va trebui să cheltuiesti 10.000 lei.

Într'o bună zi cetățenii Clujului or să moară asfixiați prin simplul fapt al existenței acestei boale, care se întinde ca un basme. O fi progresând sau n'o fi progăsând gospodăria comunală, dar biurocrația merge strună, pentru că are o putere profilică înspăimântătoare. O hârtie fată o mie de hârtii, un slujbaș fată după o scurtă bucată de vreme 20 de slujbași unul mai inutil ca altul.

Și-n timp ce „administrația” municipală progesează, ce se întâmplă în Cluj sub raport moral, social, economico-financiar, sanitar și așa mai departe. Să înșirăm la întâmplare, după cum ni se inseriază în minte impresiile culese fragmentar, în fiecare zi de sbucium zadarnic:

1. Mahalalele sunt murdare și put a rufe nespălate, suprapopulate și încărcate cu căsuțe joase cu sau fără ferestre ca în vremea preistorică.

2. Nici o întreprindere cu caracter industrial, comercial, sau de transport care să satisfacă nevoile cetățenilor cât și nevoile financiare ale municipiului.

A fost o biată uzină electrică, dar s'a dus!

Mai sunt câteva întreprinderi mici cari ne dau împreună următorul tablou:

Uzina electrică produce 20 lei venit.
de apă 10 „ „

de gaz	5'50	„
de gheață	0'20	„
Baia de vară	100	„
Abatorul	45	„
Total . . 180 70 lei venit.		

Toate aceste vaste întreprinderi sunt „bine gospodărite” unele fiind exploatare în regie proprie, altele comercializate câte un pic. În orice caz peste 20—30 de ani, vom face lumina cu ajutorul opaișului, vom mânca carne de cal și vom bea apă din pumni. Grosul veniturilor bugetare, se storc prin taxe comunale ingenios stabilite și prin impozite percepute prin stat.

3. Nici un institut de credit, organizat pe baze cooperatiste și pornit din inițiativa municipiului pentru ajutorarea pungilor mărunte sau întreprinderilor cu caracter social-util, sau cum înțelegem noi pentru monopolul economie în interes social.

4. Nici o cooperativă de consum, care să fie organizată pe baze reale și care se tindă prin generalizare la înlocuirea intermediarului hărăpăreț.

6. Numărul vagabonzilor și cerșetorilor își sfășie suflatul în fiecare zi, hoinărind nănciți pe străzile pustii de bunătate omenească și punânduși la grea încercare convingerile religioase și morale.

6. Prostituatele își sar de gât în mijlocul străzii cum se întunecă un pic și ceiașeți dă de gândit este numărul lor care se îngroașe pe fiecare zi, încât să nu ne prindă mirarea dacă într'o bună zi vom fi siliți să facem export pentru echilibrarea balanței comerciale.

7. Șomerii, mesteșă mai mult salnă decât mâncare. Pentru ajutorarea lor s'a creat un serviciu (se putea altfel, din partea sfântului Burocratius!) care servește prompt, adică tocmai în momentul când șomerul plesnește de foame. Nici o lucrare de interes public care să ocupe aceste forte libere de muncă. În schimb cu maxilare puternice, în stare să roadă un jugăr de pădure, într'o zi le adresează complimente drăguțe și fineți încântătoare. „Lemne le servește la sfârșitul iernii, iar până atunci se pot încălzi prin frecare numărul fiind destul de respectabil pentru această plăcută operație fizică. Ca mâine o să se imagineze, o foaie ilustrată purtând titlul umanitar. „Foamea” și o instituție care să facă concurență „Eldoradului” berlinez la capitolul moral.

Evident „Ministerul muncii” trebuie, este obligat să-i ducă în cârcă, deoarece primăria se ocupă mai mult cu filozofia istoriei și antropogeografia.

Am putea înșira la nesfârșit aspecte sumbre din viața socială Clujană, dar știm că scrisul nostru, ca și gura noastră nu vor putea mișca urechile înfundate ale cetățenilor arhivei Clujene — Nu ne mai rămâne decât răbdare și tutun; iar într'o bună zi toroipănu!

Până atunci vom aduna mereu material documentar, pentru o monografie a Clujului sărac, pentru că s'o urlăm în urechile cetățenilor ce-și mesteacă revolta lor surdă.

Un gazetar Ungur ne demonstrează că biurocrația Clujană e vară bună cu biurocrația ungurească și că sub acest raport Ungurii au bătut recordul din lumea întreagă. Noi l'am combătut, susținând că această plagă socială este universală, formând deopotrivă estrea nefastă a tuturor popoarelor semicivilizate și fără o prea lungă tradiție democratică printre care Ungurii ocupă locul de frunțe. Nutrim însă convingerea că democrația bine înțeleasă va putea mătura câmpul activităților sociale, de toate creațiile inutile și costisitoare pentru cetățeanul încărcat de biruri.

Remdii? O grămadă. Mai târziu când ne vom ocupa cu problema raționalizării administrației de stat, și a simplificării formelor de procedură administrativă. Un lucru însă îl putem preciza de acum: pentru o bună gospodărie

Ofensiva înconștienților

Nu trebuie să ne pierdem în teorii prea savante, ca să demonstrăm ne-temeinicia campaniei ce se duce de o anumită presă — din fericire cea mai puțin periculoasă — contra încheierii din noui împrumuturi, de către țara noastră.

Evident, nu în cadrul unui modest articol de ziar, se poate epuiza definitiv, întreaga problemă a împrumuturilor de Stat. Ne vom mărgini a face scurte considerațiuni asupra aspectelor acestei probleme, unele observate de toată lumea, dar filtrate prin prisma celei mai crase relecredințe și original talmăcite de o anumită categorie de servitori ai condeului, orfani de simțul realității care colcăiesc năvalnic în jurul nostru și lipsiți de orizontul necesar, de o manieră absolut imperioasă, unor adevărați îndrumători ai opiniei publice, și altele, neobservate de mulțimea enormă și anonimă — și constatăm cu o deosebită părere de rău — nici chiar de aceia cari au menirea și datoria precisă de a le sesiza.

Întrebați primul întâlnit pe stradă, întrebați al doilea, întrebați toți trecătorii, dacă țara noastră este actualmente avizată la un împrumut în străinătate. (Întrebați țărănul, care din zorii zilei până noaptea târziu, muncește aprig, dar fără prea mult folos). Întrebați orășanul, care ca funcționar, meseriaș, comerciant sau industriaș, se lovește la tot pasul de lipsa banului

— sau în cazul cel mai fericit — de scumpetea lui.

Întrebați pe cei dela cârma țării, cari au inima strânsă, comprimă un budget anemic, dar pe care spre binele locuitorilor acestei țări, l'ar vrea cât mai bogat.

Toți, dar absolut toți, vor răspunde afirmativ și dacă ne mirăm de ceva astăzi, ne mirăm de faptul cum această mizerie colectivă și acest deziderat anonim: împrumutul extern — nu și-au găsit, în răstimpul celor zece ani dela unire, mai puțin platonice forțe de exprimare.

Căci ce este decât o crimă, o crimă națională am putea adăuga, îngrădirea și sugrumarea prelungită a vointei poporului nostru de a trăi.

Tineretul național-țărănesc admiră puterea de vitalitate a neamului românesc, condamnat de conștiința și nepriceperea guvernărilor, de după unire, la o sinucidere lentă, dar sigură, și califică de criminală, agitația care se face din nou, pe tema împrumutului, ce se tratează, în prezent, în streinătate.

Și această agitație, nouă tineretul național-țărănesc, ne apare cu atât mai criminală, cu cât peste fruntarii s'a pornit o mai exacerbată campanie pentru revizuirea tratatelor de pace existente.

Căci este bine să se observe un lucru: orice ban strein plasat în țara noastră este o garanție a hotarelor noastre!

Gh. I. Popescu

Balul Chemării

are loc azi în 24 Ianuarie. La balul nostru se întâlnesc cele mai frumoase „misuri” și cei mai simpatici „misteri” din Ardeal și Vechiul-Regat. Muzică abracadabrantă. Clipe cari nu se vor uita nici odată.

Acordul partidelor.

Intotdeauna s'a făcut la noi marea greșală de a se confunda politica țării cu interesele de partid. Iar adversarii politici cu dușmanii țării.

Uitându-se faptul, că politica nu e decât o „artă de a conduce”, iar partidele un mijloc de selecționare a valorilor și impunerea lor la conducere, — luptele politice între partide au rămas încă la noi, la un nivel balcanic. Iar animozitățile politice au ajuns la apogeu.

Conștient de chemarea omului politic adevărat, care pe lângă o clară viziune a faptelor viitoare trebuie să fie un implacabil judecător și un neobosit observator al vieții unui stat, d. Vaida-Voevod, om de o viguroasă sinceritate, de o ironie și spirit critic care nu cruță nici propriile-i defecte, a semnalat primejdia spre care se îndreaptă țara mergând pe panta distrugătoare a luptelor de partid, și a lansat inspirata formula a „acordului continuității partidelor”.

Primul pas, am putea zice indirect, în acest sens, a fost făcut în necrologul atât de sincer și mișcător, pe care d. Vaida l-a făcut mai presus de orice considerații politice la moartea lui Vințilă Brătianu. Iar al doilea, un îndemn direct, un interview mult comentat.

D. Vaida, n'a lansat această formulă, desigur, decât după o adâncă chibzuire. Căci, spre o normală evoluție a vieții unui stat, spre o muncă serioasă și constructivă, e nevoie în primul rând

e nevoie de o completă epurație a vieții noastre politice.

Unde vom ajunge oare, dacă vom continua acest joc al distrugerii reciproce, când tot ce înfăptuiește cu multă muncă și oboseală un partid într'o guvernare, este nimic de partidul care-i urmează, pentru a reîncepe aceeași experiență, din care în primul rând țara are de pierdut?!

Oare Franța — pe care ne place s'o imităm așa de mult — ar fi ajuns la bogăția și puterea de acum, dacă nenumăratele guverne ce s'au perindat de vre-o cinci decenii nu ar fi urmat o politică de continuitate

U1 Poincare, un Tardieu, un Briand, s'au pierdut vre-odată lupte politice de interes efemer, spre a lăsa interesul public pe al doilea plan.

Cine a citit în ziarele franceze articole inspirate de atât de înverșunată ură politică, cum se scriu la noi? (Și dacă am pomeni de acea rușine care se numește Ordinea...)

Și dacă la dorința M. Sale Regelui, un guvern de concentrare a fost cu neputință de înfăptuit, apoi aceasta nu se datorește oare tot dușmanei politice?

Iată de ce, un acord și o colaborare între partide se impune insistent. Dezbinarea și neînțelegerea dintre partide ne duce spre rău.

D. Vaida, om de îndelungată experiență politică, a făcut acest patriotic apel.

... Va fi oare înțeles?

a municipiului Cluj ar fi de ajuns 20 de slujbași conștiințioși, întrucât socotind numărul de ore în care se desfășoară activitatea fiecărui funcționar de azi, constăm că nimeni nu muncește mai mult de 1/2 oră pe zi. Și dacă mai socotim și formele inutile, ajungem la maximum 10 minute serviciu prestat.

P. T.

Cetiți și plătiți
„CHEMAREA”

Catehismul tănărului național-țărănesc.

Avem pasiunea luptei. Ne dăruim cu ardoare idealului. Și vom birui, fiindcă suntem curajoși, entuziaști, cinstiți, — fiindcă noi credem.

Nu precupețim nici o jertfa, chiar jertfa supremă a vieții. Avem religia jertfei.

Disprețuim pe cei care șovăie, pe egoiști, pe fățarnici. Ne batem joc de sceptici, și întoarcem spatele, lașilor.

Nu desnădăjduim de nimic și dacă am suferit o înfrângere, revenim la luptă de-o mie de ori mai înverșunați.

Avem cultul acțiunii năvalnice. Argumentul nostru este fapta.

Acceptăm critica numai întrucât ne sporește elanul și numai pentru a-ne feri de erori. Disprețuim criticismul exagerat.

Nu ne temem de micile greșeli ale inimei, fiindcă pașii ni-i călăuzește instinctul sigur al rasei, focul sacru al tineretii, spiritul victoriei.

Ne încredem în noi. Credem cu sfințenie în misiunea noastră de a cuceri o altă viață neamului românesc.

Contopiți cu sufletul mare al națiunii, — suntem lampadoforii săi pe căile viitorului, exponenții aspirațiilor sale de dreptate socială, de libertate politică, de bună stare sufletească și trupească.

Cu noi începe o eră nouă în România.

Suntem democrați.

Iubim patria, iubim națiunea.

Respingem însă cu neclintita hotărâre exagerațiile șovinismului. Și fiindcă iubim națiunea, iubim umanitatea.

Urâm cu înfricoșată neîncredere pe cei care ne stau potrivnici. Dușmanii noștri sunt dușmanii neamului.

Cei cari cred în ideea țărănistă și lupta pentru triumful ei sunt antemergătorii timpurilor, soldații unui carent de credință eroică, pleiada aleșilor neamului.

Solie nouă

Imnul Tineretului Național-Țărănesc

Ni-l sufletul de vraja faptei plin
Și inima ne strigă — înainte!
În ochi, purtăm rășfrângerii de senin
Pe steaguri, — vulturi gata să s'avânte.-.

Vrășmași suntem — legați cu jurământ —
Al așezărilor de eri, hidoase
Și prăbușim cu chiot, la pământ,
Inscripții goale, statui mincinoase.

Să 'nfrunte vrerea noastră veacuri multe,
În bronzul veșniciei construim
Și viitorul ca să ne asculte —
Istoriei vom ști să poruncim...

Impătimiți de vatră, de ogor,
Inchinători trecutului de glorii
Noi semănăm un suflu creator,
Un crez superb, strălucitor ca soorii.

Și 'n larg de lumi, iluminați, vestim
Soliile de pace și de sărbătoare...
Al țării cer cu vise-l însorim,
Cu străluciri de-avânturi noitoare...

N. N. VASILIU

De ce are nevoie omul modern de paliative?

În zilele noastre greutățile din zi în zi crescând ale vieții, eforturile pe care fiecare dintre noi trebuie să le dea în lupta pentru existență, pun la o grea încercare sistemul nervos al omului. Vădând nevrând trebuie să recurgem la întrebunțarea unor paliative cari ne sporesc capacitatea de muncă, ne înviorază fantazia și în același timp ne calmează nervii.

Este însă în natura lucrurilor că nici o plăcere nu poate fi fără compensația ei de dezagrement. Paliativele acestea au de obicei și ele o influență nefastă asupra sănătății.

Chimiști și tehnicieni renumiți experimentează de decenii, cum s'ar putea extrage din articolele de plăcere elementele păgubitoare sănătății. Această problemă este de o importanță deosebită, prin faptul că plăcerea nu poate fi întreagă dacă prin ea se periclitează sănătatea însuși a omului, iar statul are datoria să ia măsuri ca cetățenii lui chiar folosindu-se de aceste articole să rămână sănătoși și plini de energie.

Se cunoaște înleobște efectul distrugător al alcoolului, al cocainei și al celorlalte articole stimulente, cari nici decum nu sunt așa de mult răspândite cum sunt bunăoară cafeaua și tutunul, deasemenea foarte dăunătoare. Acestea din urmă la o întrebunțare exagerată a lor, provoacă amețeală, durere de cap, insomnie. Cine nu cunoaște boala grozavă a intoxicației cu nicotină. Știința omenească și-a propus să facă inofensive aceste două articole de consum și anume așa fel, încât să nu le lipsească de aroma lor plăcută. Experimentările au dus la rezultate multu-

mitoare. Astăzi dispunem deja de tutunul denicotinizat și de cafea decaofeinizată.

Natura a fost corectată de știință. Importanța acestor invențiuni este de neprăvăzută, căci nicotina și cofeina sunt otrăvuri, cărora nu pot rezista decât puține organisme omenești.

A se putea tolosi de cafea și de tutun fără ca prin aceasta să se pericliteze sănătatea iată unul dintre cele mai frumoase cadouri oferite omenirii de către știință.

Articolul cel mai răspândit este fără îndoială tutunul, introdus în Europa acum patrusute de ani de ambasadorul francez din Portugalia: Jean Nicot. Astăzi cu ocazia acestei aniversări, trebuie să ridicăm o statuie celor doi chimiști cari au reușit să facă inofensiv tutunul, extragând din el nicotina ce o conține. Acești doi eroi se cheamă Dr. Falk și Wenusch.

Ce cetând statisticele acelor state cari au introdus deja produsele de tutun denicotinizate, vedem că consumația de tutun a acestor țări se află într-o creștere puternică. Acest fenomen e foarte firesc, deoarece din tutun denicotinizat pot să fumeze și aceia cărora medicul le-a interzis acest lucru. Problema este deci rezolvită. Știința și-a făcut de astă dată datoria față de omenire.

După informațiile noastre C. A. M. intenționează să introducă și în țara noastră fabricarea și desfacerea produselor de tutun denicotinizată care se vor bucura cu siguranța de primirea entuziastă a fumătorilor.

„Calendarul Voinicului”

a apărut zilele aceste în cele mai excelente condiții tehnice, cu 34 de clișee, cu poruncile voinicului și cu alte bogate instantanee din viața tineretului național-țărănist. Chemăriștii și voinicii precum și abonații ziarului „Chemarea” vor primi acest calendar gratuit. Calendarul se poate comanda dela dl. Hariton Moldovan, secr. general al „Chemării”

Revizuirea averilor.

Campania pe care ziarul nostru ca și confratele „Patria” a dus-o mai dăunăzi pe chestiunea „revizuirii averilor” s'a impus cu o iuțală vertiginoasă în simpatia tuturor oamenilor cinstiți din această țară, stârnind un zgomot și o agitație puțin obișnuită, lovind dureros, aspru, până în cele mai intime fibre pe Tancrezii necinstei și ai sperțului.

Țipătul hienelor lovie în plin, n'a izbutit să intimideze pe nimeni, ci din contra, a excitat și mai mult revolta firească a cinstei și a moralei crunt biciuite, dar totuși răzbunătoare, revoltă care s'a răspândit ca un fluid cald, peste întreg cuprinsul acestei țări.

Nu mai departe decât vacanța Crăciunului, am auzit țărani cari — ori-cât i-ar vrea dușmanii sufragiului universal de ignoranți și mărginiți! — interesându-se despre chestiunea revizuirii averilor, își argumentau astfel euriozitatea:

„Să putem și noi despărți cel puțin pe domni cinstiți de cei necinstiți”.

Votarea noului buget, operațiune care în anul acesta a fost atât de anevoiasă, a antrenat pentru un moment presa în alte discuțiuni, prilejuind o mică amânare a chestiunii revizuirii averilor și făcându-i pe Tancrezi să prindă teren. Ce bucurie pe întreaga conferință a sperțarilor că vor putea sfida și mai departe mizeria publică, făcând să lucească aurul în ochii aiurii ai funcționarilor cu lefuri reduse, și ce de atacuri fățișe, până și față de cele mai proeminente personalități ale țării.

Amarnică le-a fost însă deziluzia. Căci legea pentru revizuirea averilor va veni neîntârziat.

O cer funcționarii, cari prin noul buget, au fost siliți să-și rupă dintr'o pâine nici până acum îndestulătoare, câștigată anevoie și stropită cu multă oboseală.

O cer studenții și școlarii, trimiși mulți din ei acasă dela învățătură, căci multe burse, care le-au fost nădejdea lor întreagă, s'au sistat.

O cer miile de țărani, o cere întreagă suflarea acestei țări.

Și dacă bugetul își cere și el victimele lui, să le aibă nu printre omenii muncitori și onești, dar chiar printre acei, cari, printr'o miraculoasă întâmplare, au ajuns dintr'o dată din colibă în palate și dela roabă la limuzină.

Guvernul, care a dovedit atâta hotărâre la votarea bugetului, va veni fără îndoială ca această lege, care, pe lângă o mare, legitimă, admirabilă satisfacție, va aduce și câteva miliarde în cassa secătuită a țării noastre.

Iar când Tancrezi, — ca și copiii pedepsiți de către dascăl să ducă înapoi în grădina proprietarului merele furate, (bine'nțele după o bună urecheală), — vor lua cu sacul pe spinare calea Ministerului de finanțe, când vor suna primii arginți readuși în vistieria statului, atunci guvernul va primi din partea tuturor, sincere și binemeritate aplauze.

A.

Apel către abonați

Făcând bilanțul asupra muncii depuse pentru a da cetitorilor noștri un ziar bun și sănătos ne-am ales pe lângă o satisfacție sufletească și cu o seamă de datorii bănești. Cetitorii noștri cunosc desigur greutățile multiple pe care un ziar le întâmpină în apariția sa și astfel vor putea aprecia după cuviință apelul de față, dându-ne prețiosul lor sprijin.

Noi n'am dezarmat în această luptă cu hărțuile de ordin bănesc, fiindcă am crezut și credem că acest ziar are un rost mai superior — este tribuna unei mișcări de regenerare politică și morală — și greutățile tehnice vor trebui să dispară în curând.

Unii din onorații noștri abonați ne-au ajutat din primul moment cu obolul lor alții însă, durere nu și-au făcut această datorie nici până azi.

Rugăm insistent deci pe toți stimații noștri restanțieri să ne dea posibilitatea de a scoate și în anul acesta ziarul, prin trimiterea acelei derizorii sume de 200 lei — cât face abonamentul pe un an.

Restanțierilor neglijenți — cărora le-am făcut nenumerate somațiuni — le facem cunoscut că îi vom da în grija avocatului nostru, după cum pe unii i-am și dat deja.

Cerem scuze pentru acest procedeu aspru de ultimă oră, dar suntem nevoiți să-l aplicăm, constrânși de situația dificilă, în care ne sbatem.

ADMINISTRAȚIA.

Ceți și răspândiți
„CHEMAREA”

Recensământul nostru și revisionismul maghiar

Una din marile opere de înfăptuire a regimului național-țărănist, este recensământul. O hartă etnografică exactă se impunea cu o necesitate imperioasă; număratoarea precisă populației țării nu mai putea fi amânată. În lipsa statisticilor demografice pentru provinciile surorii alipite la țara mamă, ne servim de datele întocmite înainte de războiul mondial de către foștii stăpâni, a acestor ținuturi românești, cari aveau tot interesul să ascundă situaținea reală a lucrurilor atunci când întocmiseră aceste statistici.

Nu peste mult vom avea rezultatul fidel al situației demografice a României întregite. S'a scris mult despre utilitatea acestui recensământ și despre condițiile tehnice adoptate la realizarea lui, importanța lui însă este mult mai mare în privința stabilirii precise a numărului minorităților etnice.

Cunoaștem campania ostilă a presei minoritare din Ardeal, care a criticat cu atâta vehemență și rea credință condițiile tehnice ale recensământului, îndemnând minoritățile cum să se comporte cu ocaziunea înfăptuirii lui. Minoritarii erau cunoscuți, că prin înfăptuirea unei numărători exacte a populației Ardealului, pe viitor li se va tăia posibilitatea, de-a înfățișa străinătatea în procente și cifre inexacte numărul covârșitor (?) al minorităților în Ardeal. Și nici falsurile arătate de vecinii nostri Unguri, nu vor mai prinde, când vom dovedi lumii printr-o statistică întocmită în mod cinstit, că am anexat României numai teritorii românești, cu o populație într'un număr covârșitor românesc.

Având o statistică exactă a minorităților, revizionistii nu vor mai putea înșea străinătatea cu datele lor, atunci Madame Baker von Bosse, care trecând prin câteva orașe din Ardeal cu aspect minoritar, credea că întreg Ardealul e locuit de acestia, iar în congresul minorităților la Bruxelles, a declarat despre noi lucruri inexistente.

După albumul revizionist al ziarului „Pesti Hirap”, Ardealul anexat, în 1918 avea o populație de 5.265.000. Dintre care 2.800.000 (?) Români, (azi avem aproximativ 3.800.000 - 4.000.300), apoi 2.465.000 neromâni (!), adică după ei Unguri, socotind înră pe Săcui, Sași, Evrei, Rutheni, Sârbi, Țigani, Armeni etc.

Iar azi Ungurii din Ardeal tipă, că dacă nu vom scoate în recensământul nostru, cifra rotundă de 1.400.000 de Unguri, statistica populației a fost întocmită în mod fals și inexact. Iar dacă ei vor ajunge la aceasta cifră și atunci în urma asupririlor și abuzurilor, un mare număr a fost sustras număratoarei! Se poate să aibe cineva o mai mare rea credință, decât aceasta?

Revizionistii spun că prin anexarea Ardealului am „eliberat” 2.800.000 de Români, ca apoi să subjugăm 2.465.000 de Unguri (ei nu spun că în aceasta cifră sunt cuprinse și celelalte minorități!) Dar în curând rezultatele precise ale recensământului o să se știe și atunci străinătatea va fi complet edificată în privința adevăratei stări de lucruri.

În obsesia bolnăvicioasă a revizionismului, vecinii noștri afirmă cu ne-rușinare, „că am ocupat teritorii cu mase compacte de Unguri în Campia Tisei, numai pentru că așa ne cereau interesele noastre strategice militare”, și în concluziune: „acestea sunt hotarele Trianonului ca hotare naționale! În această nedreptate strigătoare la cer nu se poate lecu, „decât prin revizuire”. Iar privința populației României spun următoarele:

„România se aseamănă cu un șarpe urias, care a înghițit o pradă mai mare, decât îi suportă stomacul. Prada i-a alunecat pe gât, dar șarpele zadarnic se svârcolește. El nu-și poate asimila prada. O masă compactă, suță la sută procente cu teritorii locuite nu-

mai de Unguri, se află în mijlocul ei, iar această mare de Unguri este legată printr'un cordon larg cu o populație maghiară și românească, de Ungaria. În același timp, are o mulțime de teritorii locuite de sași, bulgari, sârbi, turci, tătari, fiecare cu cultura lor impestriată, populații cu idealuri diferite, iar stăpânirea lor n'are nici măcar garnitura necesară de slujbași și funcționari pentru ai governa. Ardealul în timpul stăpânirii maghiare avea o cultură europeană apuseană. Vechiul-Regat însă, pe lângă marea unire și libertate, a rămas pe jumătate tot o țară asiatică. (Parcă noi am fi venetici asiaticii nu vecinii noștri!) Zadarnic a unit Trianonul aceste două țări, Ardealul și Vechiul-Regat nici când nu se vor putea înțelege. Politicaei din Vechiul-Regat, în loc să ridice propria lor țară la nivelul Ardealului, au făcut să decadă Ardealul economic, cultural și social la nivelul Vechiul-Regat. În timp ce politica internă a României și corupția vieții publice (?) provoacă scandaluri mondiale „națiunea unită” a României împănată cu o populație de minorități covârșitoare, se îndreaptă spre o prăpastie fără nici o speranță de salvare!

Și când te gândești, că toate aceste minciuni sunt imprimate în patru limbi dintre cele mai însemnate ale popoarelor Europei și alte multe afirmații, date, documente de domeniul fanteziei! Minciuni, falsuri, obrăznicii, injurături, excocherii, apoi toate apucăturile mârșave și tendențioase ale genialor falsificatori de monede internaționale, au fost citite cu plăcere și admirație trimțându-li-se răspunsuri de simpatie și încurajare din partea unor oameni de talia lui Mac Donald, Lord Curson, Lloyd George, R.Clynes, Lord De La Warr din Anglia; Hebert Hoover președ. St. Unite, Henry L. Stimson min. de externe al St. Unite, Calvin Coolidge fost președ. al St. Unite, I. Grant Hinkle sec. de stat al Washingtonului etc. din America; din Germania: Mareșalul Von Hindenburg, Curtius ministru de externe Bredt, Hülferding, Groener, Wallraf, Von Lzebell, și ministrii: Franta De Monzie fost ministru contele De Cast.Lane, Justin Gadart, Anatole Mameau, Alcide Ebray etc., Din Italia dela cei mai însemnați bărbați de stat: apoi dela Regina Hollandiei, dela Regele Belgiei; din toate statele Asiei, Africei etc.

Ar fi de prisos să înșirăm și alte sute de nume din toate țările pământului, cari se află amintiți pentru răspunsul de încurajare în album revizionist.

Și pentru că să avem o idee clară despre simpatiile cucerite prin această operă în străinătate, voi cita câteva răspunsuri luate așa la întâmplare din albumul amintit.

I. Grant Hinkle, secretar de stat al Washingtonului! „Pacea dela Trianon mi se pare a fi ca și cearta unei cete de copii pentru o bucată pofticoasă de cazonac. Se vede că fiecare țară s'a năzuit ca să pună mâna pe bucată cea mai mare. Mă miră însă faptul, că a mai rămas ceva din biata dumnea-voastră țară.”

Gustave Hervé (Franța) primredactorul lui „La Victoire”.

„Sunt adept al revizuirii granielor moghiare, fiindcă e imposibil să recunoști că neamurile dimprejurul bazinului de jos al Dunării, vor putea exista prin sine fără reîntegrarea drepturilor Ungariei etc.”

In Anglia; Lord Curson, compătimește pe Unguri și le promite tot sprijinul. Lordul Rothermere face elogii Ungurilor și mișcării revizionismului. Rev. R. I. Drumond! sunt foarte convins de necesitatea urgentă a revizuirii Trianonului. Todeauna am spus că o asemenea pedeapsă nu i-se căvine Un-

Criza economică și noua atitudine a Ligii Națiunilor.

de Corneliu Albu.

De peste hotare ne vine vestea că reprezentanții statelor europene, adunați acum, ca și'n alte dăți, la Geneva pentru a discuta situația precară economică ce bănuie deopotrivă băntănuul nostru continent au dat, după lungi discuții, următorul comunicat:

„Comisiunea europeană decide a studia criza mondială în măsura în care interesează colectivitatea statelor europene și invită, prin intermediul Secretariatului general, guvernele Islandei, Turciei și Uniunii Sovietice să participe la acest studiu”.

Comunicat laconic și suficient de diplomatic. Dar dacă cineva ostenește să-i pătrundă fondul va constata, nu fără mirare, că pentru prima oră la Geneva se afirmă în mod oficial, necesitatea unei colaborări a Europei cu vasta Uniune federativă sovietică rusă.

Această atitudine nouă pare deosebit de semnificativă, cu atât mai mult cu cât inițiativa a plecat din partea Italiei sprijinită de Germania. Într'adevăr aceste două țări, prin reprezentanții lor, dnii Grandi și Curtius, sunt purtătorii de cuvânt ai unui punct de vedere „aparte” admirabil exemplificat de atitudinea Ducelui. Se pare deci că Europa tinde iarăși spre o constelație politică asemănătoare cu aceea care a precedat anul 1914. Legăturile de prietenie ale Italiei cu Ungaria ce se canalizează spre Germania, fie a lui Curtius fie a lui Hitler, sunt demne a fi luate în considerație cu atât mai mult cu cât încolo, spre Răsărit, Germania nu mai are o contrabalansare de forță cum era Rusia țaristă francofilă, ci o imensă forță căreia Germanii socotesc că-lipsește un singur lucru: disciplina teutonică.

Aceasta e realitate. Impinși de necesități economice archicunoscute cele două mari puteri și-au spus respectat cuvântul. E clar deci că și pentru Liga Națiunilor Rusia nu mai e o cantitate neglijabilă, ci depresiunea economică, agravată și mai mult de dumpingul din toamna anului trecut, statele europene temându-se de ea caută s'o transforme în asociată a unei vaste opere de refacere imperios cerută de realitate.

Ne obișnuisem până acum să urmărim, în ce privește politica noastră, o singură cale, aceea care duce al-

Mica Antantă, trinitate care se garantează stăutul quo al statelor successorale, să fim hpnorizați de-o singură hineră aceea a marilor noștri aici, dintre cari la o mai amănunțită cercetare rămânea unul singur: Franța, ne obișnuisem cu ideea că fiind o sentinelă a latinității în orientul Europei avem de menținut aci, ca altădată legiunile lui Traian, civilizația europeană, că vechile fruntarii ale Europei antibelice s'au deplasat dela Urali la Nistru.

Aceste erau limitele în cari — general vorbim — am conceput, zece ani de zile, tiparele politicii noastre externe. Iată însă că deasupra acestei ideologii sentimentale începe să plutească o alta pornită dintr'o realitate crâncenă: mizeria în care se sbate stătele capitaliste și rânjetul sinistru al foamei care apasă piroane de foc peste trupurile închiriate și secătuite de vlagă ale milioaneilor de șomerii, ale proletariului intelectual în continuă creștere, și care coboară până în liniștea patriarhală a satului mărind desnădejdia acelor cari din cauza conjuncturilor nefavorabile, își văd disprețuită munca ogorului — muncă pe care, în vremuri de cumințenie și de echilibru economic, toți o cinstiră și o prețuiră după cuviință. Invitată să colaboreze la refacerea Europei Uniunea sovietică sau va refuza acest lucru și — atunci perspectivele unei refaceri economice sunt greu de realizat (do-vadă chiar insistența pe care au depus-o Germania și Italia ca Rusia să participe neapărat la conferința economică dela Geneva) sau va accepta, determinând astfel o schimbare radicală a frontului politic de până acum, schimbarea care va avea adânci repercursiuni în gruparea de forțe europene.

Față de noua atitudine a Ligii Națiunilor, acceptată de bine de rău de Dl. Nicolae Titulescu, România se găsește în preziua când va trebui să încerce experiențe noi. Am vrea ca ele să ne fie indicate de conștiința noastră națională, armonizată cu interesele generale ale Europei, de instinctul nostru politic colectiv care de-alungul veacurilor a fost un minunat diplomat, o călăuză în fața căruia ne descoperim cu venerație.

Achitați abonamentul!

gariet, care numai silită s'a atașat la Puterile Centrale. Sper însă că și pe cale pașnică veți putea recăpăta Ardealul și celelalte părți pierdute”.

In Italia, Manaresi secretar de stat la Ministerul de Războiu, scrie „că Italia fascistă cu prietenie caldă urmărește Ungaria în revendicările ei și-o asigură de tot sprijinul etc.” La fel, G. Federzoni președinte e Senatului, Fedele ministru ocrotirilor soc, senatorul Facchinetti etc. (Nu știu dacă sora noastră Italia, în cazul unei revizuirii, ar fi dispusă de dragul Ungurilor să le cedeze Fiume și coastele lui, anexate dela fosta Ungarie?) Ce să mai spunem apoi de miile de răspunsuri de încurajare sosite din toate țările lumii?

Și toate aceste simpatii sunt cucerite prin pugnile cătorva opere de propagandă revizioniste tipărite în limbi straine execuții tipografice de neîntrecut, cari constituie cele mai îndrăznețe falsuri la care s'a pretat vreodată un popor. Și fiindcă toate astea își au baza pe incertitudinea numerică de până acum a populației minoritare dela noi, prin recensământul nostru vom arăta lumii falsul le pe cari se bazează întreg revizionismul maghiar.

Iată deci, printru cel primul recensământ al nostru după Unire se impunea cu o necesitate ardentă și că utilitatea lui e mult mai mare, decât s'ar crede. Cluj, Ian. 1931.

Petre Petrinca.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința participanților la al 7-lea congres al Uniunii Orașelor din România, care va avea loc în Capitală în zilele de 24, 25 și 26 Ianuarie a. c., că vor beneficia de o reducere de 50% pe C. F. R., astfel că biletul de tren pentru București, va fi valabil și la întoarcere până în ziua de 28 Ianuarie a. c., în baza vizei ce se va face pe el, de către Secretariatul General al Uniunii Orașelor.

Următoarele hoteluri din Capitală: Esplande, Majestic, Continental, Metropol și Union, vor acorda pe baza adevărințelor ce se vor elibera de către Secretariatul G-I al Uniunii Orașelor o reducere de 30% din tariful lor, iar Primăria Capitalei va dispensa pe participanți de plata taxei de călător la orice hotel din București.

Redactor responsabil:

Dr. A. T. MUREȘANU

Cetiți și plătiți CHEMAREA